

Puolustamme slummien lasten oikeuksia Angolassa

Tervehdys Afrikan alueelta,

jossa kovasti jännitetään, millaiset sateet tänä vuonna saadaan ja riittääkö ruoka, erityisesti erilaiset viljalajikkeet. Ilmastonmuutoksen tuomat ääri-ilmiöt, el niño -ilmiön jälkimainingit ja Ukrainan sodasta seurannut viljapula vaikuttavat useaan eri Afrikan maahan. Vaikka ainakaan vielä Angolassa tilanne ei ole yhtä paha kuin esimerkiksi Sambiassa ja Zimbabwessa, on kuitenkin myös Etelä-Angolassa kuivuutta ja ennusteissa paikallisesti ruokapulaa. Esimerkiksi Martin Luther -koulun oppilailla ei ole kotona riittävästi ruokaa.

Poliittisesti Angola on kuitenkin pysynyt vakaana eikä turvallisuustilanteeseen ole tullut merkittäviä muutoksia. Yhtenä merkittävänä Angolan uutisena on se, että minimipalkka tulee tuplaantumaan ja nousee noin 70 euroon/kk, tähän asti minimipalkka on ollut vain 35 euron paikkeilla! Paikallinen valuutta, kwanza, on heikoimmillaan yli viiteen vuoteen. Elokuussa julkaistiin toisen asteen pääsykokeiden tulokset. Lehtitietojen mukaan 85 % hakeneista ei päässyt sisään opinahjoihin. Eniten hankaluuksia hakijoilla oli ollut portugalilaisessa kielessä, matematiikassa, fysiikassa ja kemiassa.

Angolan evankelisluterilaisessa kirkossa työ jatkuu normaalisti. Kirkolliskokous kokoontuu marraskuussa ja kirkon strategisen suunnitelman 2025–2028 työryhmä on nimetty. Kirkolle on nimetty kristillisestä kasvatuksesta vastaava pastori, mistä iloitsemme paljon.

Kirkko haluaa olla eteenpäin menevä, yhteisöille ja sen jäsenille relevantti kirkko ja se näkyy kirkon toiminnassa. Martin Luther -koulu, Shangalalan raamattuinstituutti, Angolan Pipliaseura ja Onnellinen Lapsi -järjestö kaikki omalta osaltaan tekevät työtä yllä mainittujen haasteiden voittamiseksi. Ohessa lisää kuulumisia tukemastanne hankkeesta Angolassa.

Lämpimin terveisin ja siunausta syksyyn toivotellen,

Teresa Juhaninmäki
aluejohtaja, Afrikka

Vanhempiensa hylkäämä Paulino sai uuden mahdollisuuden

Paulinon äiti kuoli heti hänen synnyttyään, ja samaan aikaan hänen isänsä päätti hylätä hänet. Paulinon isoäiti otti pojan huolehtiakseen. Ongelmia alkoi kasaantua, mukaan lukien terveyshuolia, eikä isoäiti enää pystynyt huolehtimaan pojasta.

Isoäiti oli kuullut Onnellisen lapsen päiväkodista, ja vei pojan sinne. Paulino on asunut Onnellisessa lapsessa siitä lähtien. Hänellä on nykyään jo oma huone. Hän käy koulua, leikkii ikäistensä kanssa ja arvostaa saamaansa mahdollisuutta parempaan elämään.

Teksti ja kuva: Saara Kalaluka

